

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2021:177.#####

R O M A N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CONTECIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 687/42/2019

SENTINȚA CIVILĂ NR. 811

Ședința publică din data de 25.05.2021

Curtea constituită din:

Președinte: Andriescu Roxana

Grefier: #####

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL, în contradictoriu cu pârâții Uniunea Națională a Barourilor din România și Baroul Prahova, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30.03.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 13.04.2021, 20.04.2021, 27.04.2021, 11.05.2021 și 25.05.2021 când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei cu care a fost învestită, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 2.05.2019, reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL, în contradictoriu cu pârâții Uniunea Națională a Barourilor din România și Baroul Prahova, a solicitat „anularea deciziei Uniunii Naționale a Barourilor din România nr.450/23.03.2019 și anularea Deciziei nr.313/15.01.2019 a Baroului Prahova”.

Reclamantul a mai solicitat, pe cale de consecință, admiterea cererii sale privind aprobarea ridicării măsurii suspendării din profesia de avocat, dispuse la data de 01.09.1999, ca urmare a încetării

temporare a stării de incompatibilitate; reînscriserea sa în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

În motivarea cererii, reclamantul arată următoarele:

La data de 01.04.1998, a fost admis în profesia de avocat și a activat ca avocat stagiar în cadrul Baroului Prahova până la data de 01.09.1999, când a fost suspendat și înscris în tabloul avocaților incompatibili ca urmare a promovării examenului de intrare în magistratură în funcția de procuror, exercitată neîntrerupt până în data de 30.07.2018.

Prin hotărârea nr. 398/30.07.2018, Secția de Procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus suspendarea sa din funcția de procuror, ca urmare a instituirii interdicției de a exercita profesia de procuror (în cadrul măsurii controlului judiciar dispusă de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică în dosarul nr. 21/P/2018, în prezent cauza aflându-se pe rolul Secției de Investigare a Infracțiunilor din Justiție, fiind înregistrată sub nr. 21/P/2018).

Raportat la aceasta situație juridică, Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 242/2018, stipulează următoarele:

Articolul 62, alineatele (1)-(2)-(3):

"(1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, după confirmarea judecătorului de cameră preliminară;" (...)

a²) când față de acesta s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta; (...)

(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de către Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a)-a²), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și art. 8 și nu i se plătesc drepturile salariale, dar i se plătesc asigurațiile sociale de sănătate. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură".

Prin urmare, modificarea adusă articolului 62 din Legea 303/2004, în cursul anului trecut, aduce un element de noutate, respectiv permite magistratului suspendat din funcție pentru motive limitate, precum cel din speța de față, să desfășoare o altă activitate pe perioada suspendării, corespunzătoare formării sale profesionale și care să îi asigure respectarea dreptului fundamental la muncă (art. 41 din Constituție) și la un trai decent (art. 47 din Constituție).

În acest context, a solicitat Consiliului de conducere al Baroului Prahova reînscriserea în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

Consiliul de conducere al Baroului Prahova, prin decizia 313/15.01.2019, i-a comunicat că cererea de reînscrisere în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei a fost respinsă, cu motivarea "că nu ar fi făcut dovada încetării stării de incompatibilitate, având în continuare funcția de magistrat".

A contestat această decizie la Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, apreciind că dispoziția de respingere a cererii de către Consiliul Baroului Prahova este netemeinică și nelegală.

Prin adresa nr. 21-CS/29.01.2019, conducerea UNBR i-a comunicat că pentru soluționarea contestației a fost solicitat un punct de vedere Consiliului Baroului Prahova, urmând ca solicitarea să fie soluționată „după primirea punctului de vedere scris al Baroului Prahova la proxima ședință a Consiliului UNBR”.

După aproximativ 2 luni de la primirea răspunsului mai sus arătat, respectiv la data de 20.03.2019, a solicitat conducerii UNBR să-i comunice dacă contestația formulată împotriva deciziei 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului Prahova a fost soluționată.

În acest context, la data de 05.04.2019, i-a fost comunicată decizia nr. 450/23.03.2019 emisă de UNBR, prin care s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva deciziei nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului Prahova, cu următoarea motivare: „În cazul în care s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării din profesia de magistrat, în acea perioadă persoana ar dispune de venituri atât din avocatură, cât și din exercitarea unei activități salarizate în cadrul altei profesii decât cea de magistrate”.

Raportat la această stare de fapt, precum și la temeiurile și motivele pentru care au fost emise cele două decizii contestate, respectiv decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR și decizia nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului Prahova, solicită anularea acestora, întrucât:

> Decizia 450/23.03.2019 a UNBR a fost emisă cu încălcarea dreptului la apărare, în condițiile în care la data de 29.01.2019 i s-a comunicat că pentru soluționarea contestației mele ar fi necesar un punct de vedere de la Consiliul Baroului Prahova. Acest punct de vedere nu mi-a fost niciodată comunicat, astfel încât să îmi pot exercita în mod real dreptul de a-mi apăra interesele și de a combate argumentele întinatei Consiliul Baroului Prahova;

> Decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR și decizia nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului Prahova conțin temeuri diferite de respingere a solicitării, motivarea fiind contradictorie, respectiv decizia UNBR face referire la un dublu venit pe care l-ar încasa pentru o perioadă limitată (atât din avocatură, cât și din magistratură), în timp ce decizia Consiliului Baroului Prahova face referire la lipsa vreunei dovezi privind încetarea stării de incompatibilitate, astfel încât, necunoscând aspectele ce au stat la baza emiterii deciziei nr. 450/23.03.2019, nu a putut oferi un punct de vedere în virtutea respectării dreptului la apărare cu privire la această nouă stare de fapt, ci a exprimat un punct de vedere strict cu privire la argumentația inițială a Consiliului Baroului Prahova, total diferită față de UNBR;

> Decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR conține o serie de erori în cuprinsul său, respectiv că cererea ar fi fost soluționată de Consiliul Baroului Constanța, care ar fi emis decizia 313/15.01.2019, în condițiile în care această decizie a fost emisă de Consiliul Baroului Prahova. De asemenea, decizia 450/23.03.2019 nu conține calea de atac ce poate fi exercitată împotriva acesteia.

Pe fond, apreciază că dispoziția de respingere a cererii cu motivarea mai sus arătata este nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente:

- Potrivit dispozițiilor art. 62 alin. 3 din Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 242/2018, sunt suspendate de drept atât activitatea de procuror, cât și drepturile salariale, iar perioada suspendării nu constituie vechime în muncă. Așadar, în prezent, nu exercită vreo funcție publică sau în domeniul privat (fapte de comerț), iar textul de lege mai sus menționat permite magistratului suspendat din funcție să desfășoare o altă activitate pe perioada suspendării, conform pregătirii sale profesionale;
- Potrivit dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2014, „în cazul avocaturii, starea de incompatibilitate nu intervine prin simplul fapt al ocupării simultane a două funcții, ci, în cazul acestei profesii, relevantă în stabilirea stării de incompatibilitate este exercitarea simultană și efectivă a acelor funcții / atribuții”. Sub acest aspect, este evident că nu există o exercitare efectivă a atribuțiilor funcției de magistrat simultan cu activitatea de avocat;
- Dispozițiile Legii nr. 51/1995 și cele ale Statutului profesiei de avocat stabilesc interdicții în exercitarea concomitentă a profesiei de avocat cu alte profesii, iar în privința sa condiția exercitării concomitente nu este îndeplinită;
- În atare împrejurări, pornind de la dispozițiile Legii Fundamentale care stipulează că alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, dreptul la muncă neputând fi îngărdit, arată că se poate dispune reînscrisura în Tabloul Avocaților cu drept de exercitare a profesiei;
- Motivarea deciziei nr. 450/23.03.2019 a UNBR, potrivit căreia „în cazul în care s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării din profesia de magistrat, în acea perioadă persoana ar dispune de venituri atât din avocatură, cât și din exercitarea unei activități salarizate în cadrul altei profesii decât cea de magistrat”, nu poate fi reținută de către instanța de control, în condițiile în care Consiliul UNBR nu a avut în vedere și situația corelativă în care suspendarea din profesia de magistrat nu va fi ridicată decât odată cu o soluție pe fondul cauzei penale care a generat-o și, în atare situație, prin respingerea cererii, este privat atât de dreptul de a exercita profesia de avocat, cât și de o perioadă consistentă ce poate constitui vechimea în avocatură, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 62 alin. 3 din Legea 303/2004, modificată prin Legea 242/2018, perioada de suspendare din profesia de magistrat nu constituie vechime în muncă și în magistratură.

Pe de altă parte, acceptând opinia UNBR, ar presupune că un magistrat în toată perioada suspendării din funcție să nu poată fi salarizat în nicio altă profesie și să nu încaseze niciun venit în toată perioada suspendării, întrucât ar cumula două venituri. O astfel de situație este de neacceptat, în condițiile în care are în întreținere un copil minor și părinți pensionari, are credite bancare și are dreptul constituțional la un nivel de trai decent, care nu poate fi asigurat decât prin muncă.

Reclamantul a invocat totodată și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a din Legea 51/1995, republicată, în măsura în care prin sintagma „exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salarizată în cadrul altei profesii”, s-ar înțelege existența unei stări de incompatibilitate inclusiv în perioada de suspendare a salarizării și a funcției de procuror a unui avocat incompatibil, care, în perioada în care este suspendat din funcția de procuror, nu ar putea exercita profesia de avocat și nu s-ar putea reactiva în tabloul avocaților pe perioada suspendării funcției care a atras starea de incompatibilitate în exercitarea profesiei de avocat.

Pârâțul Baroul Prahova, în temeiul prevederilor art. 13 alin.1, 17 alin. 1, 28 alin. 1 din Legea 554/2004, privind Contenciosul Administrativ, și ale art. 208 alin.1 c. proc. civ. a formulat ÎNTÂMPINARE, solicitând instanței să se respingă cererea reclamantului privind anularea Deciziei 313/15.01.2019, emise de Baroul Prahova, și a Deciziei de soluționare a contestației administrative 450/23.03.2019, emise de Uniunea Națională a Barourilor din România, privind ridicarea măsurii suspendării sale din profesia de avocat, ca urmare a încetării stării sale de incompatibilitate, având în vedere argumentele și apărările expuse în continuare:

În fapt, reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL a fost admis în profesia de avocat la data de 1.04.1998, data de la care a activat în această profesie până la 1.09.1999, când a fost suspendat și înscris în tabloul avocaților incompatibili, ca urmare a promovării examenului de intrare în magistratură.

Acesta a continuat activitatea sa profesională în magistratură până la data de 30.07.2018, data la care, în timp ce își exercita mandatul de procuror șef al DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, Secția de Procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus suspendarea sa din funcție, ca urmare a instituirii interdicției de a exercita profesia de procuror, în cauza înregistrată pentru efectuarea urmăririi penale pe rolul Parchetului Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 21/P/2018.

Având în vedere această interdicție, urmata de suspendarea sa din profesia de magistrat, reclamantul s-a adresat Consiliului Baroului Prahova, și, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea 51/1995, în forma actuală, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, a solicitat reînscrisura sa în tabloul avocaților activi.

Baroul Prahova, prin Decizia 313/15.01.2019, a respins trecerea reclamantului de pe tabloul avocaților incompatibili pe tabloul avocaților activi, iar reclamantul s-a adresat, în procedura prealabilă administrativă, Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România, care, la rândul său, a respins plângerea prealabilă, prin Decizia 450/23.03.2019.

Ulterior, reclamantul s-a adresat acestei instanțe, solicitând anularea atât a Deciziei 313/15.01.2019, emise de Baroul Prahova, dar și a deciziei emise de Consiliul U.N.B.R. în soluționarea plângerii prealabile, deși aceasta din urmă nu poate face obiectul controlului judiciar.

În dovedirea solicitării de trecere a sa pe tabloul avocaților pledanți, reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL a depus la Baroul Prahova extras din hotărârile CSM 398/30.07.2018 și 448/27.09.2018, prin care a fost dispusă suspendarea sa succesivă din funcția de procuror din cadrul DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, și a fost instituită interdicția de a exercita profesia de procuror, dar și un extras din Ordonanța 21/P/2018,

din care reiese ca împotriva sa, prin ordonanța din data de 25.07.2018, a fost pusa in mișcare acțiunea penala pentru infracțiunile săvârșite în legătură cu funcția exercitata.

Prin cererea adresata acestei instanțe, reclamantul apreciază că, în cazul suspendării din profesia de procuror, in conformitate cu prevederile art. 62 din Legea 303/2004, încetează orice incompatibilitate pe care aceasta funcție o cauza, astfel ca suspendarea din profesia de avocat, pentru incompatibilitatea stabilita in cadrul art. 27 lit. A din Legea 51/1995, in forma actuala, nu mai poate produce efecte, si apreciază că se afla in postura de a putea exercita profesia de avocat.

Pentru aceste motive, solicita instanței să impună Baroului Prahova să admită cererea sa, privind încetarea stării de incompatibilitate in profesia de avocat, si trecerea sa pe tabloul avocaților pledanți.

1.Excepția necompetenței materiale a instanței de judecata

Conform art. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

De asemenea, potrivit art. 2 al. 1 lit. c) din lege, actul administrativ este definit ca actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

Art. 8 al. 1 din lege reglementează obiectul acțiunii judiciare: persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.

Se constată din aceste reglementări că răspunsul la plângerea prealabilă nu reprezintă un act administrativ în sensul legii, susceptibil de a fi atacat în contencios administrativ. Legea nr. 554/2004 conferă persoanei vătămate dreptul de a ataca exclusiv actul administrativ vătămător nu și răspunsul la plângerea prealabilă formulată împotriva acestuia.

Rolul plângerii prealabile, așa cum este reglementată de art. 7 din lege, este acela de a da posibilitatea autorității publice de a reveni asupra actului vătămător prin revocarea acestuia, răspunsul la această solicitare nefiind dat în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii și deci nereprezentând un nou act administrativ.

In aceste condiții, contestarea in fata instanței de contencios a Deciziei 450/23.03.2019, emisa de către autoritatea centrala Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România este inadmisibila, obiectul acțiunii în contencios administrativ fiind exclusiv contestarea actului administrativ principal respectiv a Deciziei Baroului Prahova 313/21.01.2019.

Drept urmare, având în vedere ca obiectul acțiunii îl face un act administrativ (un refuz administrativ) emis de Consiliul Baroului Prahova, iar Decizia Consiliului UNBR este emisa exclusiv în soluționarea plângerii prealabile administrative, competența de soluționare a cererii reclamantului revine instanței de contencios a Tribunalului, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. 1 din Legea 554/2004, în forma actuală.

Mai mult decât atât, având în vedere modificările de competență teritorială, aduse de prevederile Legii 212/2018, toate acțiunile introduse după data de 2.08.2018 (cum este și cazul prezentei cereri – 02.05.2019), sunt de competență exclusivă a instanței de la domiciliul reclamantului persoană fizică.

În concluzie, competența de soluționare a prezentei cereri este a Tribunalului Prahova, fiind determinată sub aspect material în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată, și emitentul actului administrativ contestat, iar teritorial în raport cu domiciliul reclamantului persoană fizică – Municipiul Ploiești.

În consecință, văzând prevederile art. 132 alin. 3, raportate la cele ale art. 129 alin. 2 pct. 2 și 3 c. proc. civ., solicităm instanței să califice corect obiectul cererii de chemare în judecată, să constate că aceasta poate fi formulată exclusiv împotriva Deciziei Consiliului Baroului Prahova 313/2019, și să decline competența de soluționare a acestei cereri, în favoarea Tribunalului Prahova – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

2. Aparari pe fondul cauzei

Dacă reclamantul își justifică parțial corect cererea prin care contestă Decizia Consiliului Baroului Prahova 313/15.01.2019, prin aceea că potrivit prevederilor art. 62 din Legea 303/2004, starea sa de incompatibilitate este întreruptă, pentru exercitarea activităților considerate incompatibile de prevederile art. 5 și 8 din această lege, în cazul în care față de acesta a fost luată măsura preventivă a controlului judiciar, și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta, omite să observe complet prevederile care reglementează profesia în care încearcă să revină.

Astfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. 1 din Legea 51/1995, în forma în vigoare la data curentă, în exercitarea profesiei avocatul este independent, și se supune numai legii, statutului profesiei și codului deontologic.

Potrivit prevederilor Statutului Profesiei de Avocat, dreptul de a exercita profesia de avocat poate fi suspendat în cazul în care împotriva avocatului s-a pus în mișcare acțiunea penală sau s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natură să aducă atingere prestigiului profesiei, până la pronunțarea unei hotărâri definitive (art. 50 din Statutul Profesiei).

Conform conținutului Ordonanței 21/P/2018, dispusă de procurorul de caz la data de 14.08.2018 în cauza Parchetului ICCJ 21/P/2018, depusă de reclamant la Baroul Prahova în susținerea cererii sale, reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL este inculpat, și împotriva sa a fost pusă în mișcare acțiunea penală la data de 25.07.2018, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare (art.

268 alin. 2 c. pen), represiune nedreapta (art. 283 alin. 1 c. pen.), cercetare abuziva (art. 280 alin. 2 c. pen.), infracțiuni săvârșite in concurs real.

În aceste condiții Consiliul Baroului Prahova a considerat ca starea de suspendare din profesia de avocat, chiar dacă încetează ca efect al încetării interdicțiilor prevăzute de Legea 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, subzista ca urmare a îndeplinirii condițiilor art. 50 din Statutul Profesiei de Avocat, în condițiile în care împotriva avocatului (chiar suspendat) a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

Mai mult decât atât, Consiliul a avut în vedere și prevederile art. 14 lit. a și b din Legea 51/1995, în forma actuală, respectiv perspectiva condamnării reclamantului pentru fapte penale deosebit de grave, și care ar fi incompatibile (și) cu profesia de avocat, și care ar putea fi asimilate abuzurilor prin care sunt încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, având în vedere natura acestora.

În consecință, Consiliul Baroului Prahova a emis Decizia 313/15.01.2019 în temeiul acestor considerente, refuzând justificat și întemeiat în prevederile legale menționate să reînscrisă reclamantul în tabloul avocaților pledanți (activi), având în vedere caracterul deosebit de grav al faptelor de care acesta este acuzat, săvârșite în timp ce exercita profesia de procuror.

în vedere aceste motive și apărări, solicităm instanței să respingă cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL, privind anularea Deciziei 313/15.01.2019, emisă de Baroul Prahova, și să îl oblige pe aceasta la plata cheltuielilor de judecată cauzate.

În drept, art. 13 alin. 1, 17 alin. 1, 28 alin. 1 din Legea 554/2004, privind Contenciosul Administrativ, și ale art. 208 alin. 1 c. proc. civ., celelalte prevederi legale indicate în conținutul acestui act.

În proba, înscrisuri.

Pârâta Uniunea Națională a Barourilor din România (denumită în continuare UNBR), în temeiul dispozițiilor prevăzute de art. 205 NCPC, a formulat Întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli de judecată, pentru următoarele motive:

În fapt,

Prin Decizia Consiliului Baroului Prahova nr. 313/15.01.2019 s-a dispus respingerea cererii reclamantului privind înscrierea pe Tabloul Avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

Consiliul UNBR în ședința din 23.03.2019 în baza dispozițiilor art. 65 lit. q din Legea nr. 51/1995 a examinat contestația înregistrată la nr. 21 CS – 28.01.2019 formulată de reclamant și a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației.

Prin Hotărârile CSM Secțiunile pentru procurori nr. 398/30.07.2018 și 448/27.09.2018 s-a dispus suspendarea din funcția de procuror ca urmare a dispunerii față de acesta a măsurii controlului judiciar, urmare a începerii urmăririi penale pentru săvârșirea a trei infracțiuni contra înfăptuirii justiției.

I. Netemeinicia cererii de chemare în judecată.

In esența, atât motivarea Deciziei Baroului Prahova, cât și cea a Consiliului UNBR nu conțin aspecte contradictorii ci sunt elemente complementare care decurg unele din altele, astfel încât în condițiile în care reclamantul nu a făcut dovada încetării stării de incompatibilitate având în continuare funcția de magistrat.

Ca urmare acestui fapt, dacă s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării din profesia de magistrat, în acea perioadă, persoana ar dispune de venituri atât din cadrul profesiei de avocat cât și din exercitarea altei profesii salarizate în cadrul altei profesii.

Erorile din cadrul Deciziei atacate, menționate de către reclamant, nu sunt de natura a afecta legalitatea și esența actului atacat, acestea reprezentând simple erori materiale, respectiv faptul că în cadrul deciziei atacate apare într-un singur loc scris Baroul Constanta în loc de Baroul Prahova, dar se poate lesne observa că numărul deciziei este același, iar din cadrul motivării întregii Decizii atacate reiese în mod indubitabil faptul că aceasta situație reprezintă o eroare materială, care nu poate conduce la nelegalitatea actului în corpore.

În ceea ce privește presupusa încălcare a dreptului la apărare invocată de către reclamant sub aspectul faptului că nu i-a fost comunicat punctul de vedere formulat de către Baroul Prahova, care îi era necesar UNBR ului pentru motivarea deciziei pe care urma să o ia, este evident faptul că pe de o parte acest punct de vedere coincidea cu motivarea deciziei Baroului a cărei anulare a solicitat-o chiar reclamantul, iar pe de altă parte punctul de vedere în cauză nu reprezintă un act administrativ de sine stătător care putea fi atacat separat, ci doar o lămurire solicitată de către subscrisa în vederea emiterii și motivării Deciziei subscrisei, nefiind astfel încălcat vreun drept la apărare.

În condițiile în care prin Hotărârile CSM Secțiile pentru procurori nr 398/30.07.2018 și 448/27.09.2018 s-a dispus suspendarea din funcția de procuror ca urmare a dispunerii față de acesta a măsurii controlului judiciar, urmare a începerii urmăririi penale pentru săvârșirea a trei infracțiuni contra înfăptuirii justiției, subscrisa nu înțelege de ce condițiile privind înscrierea pe tablou avocaților, care privește în esența primirea în profesia de avocat ar fi diferite față de cele privind în profesia de magistrat. Astfel în opinia reclamantului există standarde inferioare privind exercitarea profesiei de avocat față de cele privind exercitarea profesiei de procuror.

Chiar prin excepția neconstituționalitate a prevederilor art 15 lit a din Lg 51/1995, reclamantul recunoaște practic că prin raportare la dispozițiile legislației în vigoare la aceasta dată, cererea sa este netemeinică.

În concluzie solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată cu cheltuieli de judecată.

În drept: dispozițiilor prevăzute de art 205 NCP.

În dovedirea cererii solicită proba cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Prin încheierea de ședință din data de 15.09.2020 a fost admisă cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de reclamant și a fost sesizată Curtea Constituțională cu excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a din Legea 51/1995 prin raportare la prevederile art. 16 privind egalitatea în fața legii și art. 41 alin. 1 privind dreptul la muncă, din Constituția României.

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL a fost admis în profesia de avocat la data de 1.04.1998, data de la care a activat în această profesie până la 1.09.1999, când a fost suspendat și înscris în tabloul avocaților incompatibili, ca urmare a promovării examenului de admitere în magistratură.

Prin Hotărârile CSM – Secția pentru procurori nr. 398/30.07.2018 și nr. 448/27.09.2018, s-a dispus suspendarea reclamantului din funcția de procuror, ca urmare a instituirii interdicției de a exercita profesia de procuror, ca obligație stabilită în conținutul măsurii controlului judiciar dispuse în dosarul nr. 21/P/2018.

Prin decizia Consiliului Baroului Prahova nr. 313/15.01.2019, în baza dispozițiilor art. 15 lit. a și art. 24 alin. 1 din Legea nr. 51/1995, a fost respinsă cererea reclamantului de reinscriere în Tabloul Avocaților cu drept de exercitare a profesiei, reținându-se că acesta nu a făcut dovada încetării stării de incompatibilitate, având în continuare funcția de magistrat.

Consiliul UNBR, în ședința din 23.03.2019, în baza disp. art. 65 lit. q din Legea nr. 51/1995, a examinat contestația formulată de reclamant împotriva deciziei sus-menționate și prin decizia nr. 450/23.03.2019 a dispus respingerea acesteia ca neîntemeiată. În considerente a reținut că, față de prevederile art. 62 alin. 3 și art. 63 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, „în cazul în care s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării din profesia de magistrat, în acea perioadă persoana ar dispune de venituri atât din avocatură cât și din exercitarea unei activități salarizate în cadrul altei profesii decât cea de magistrat (art. 15 lit. a din Legea nr. 51/1995). De asemenea, art. 16 din Legea 51/1995, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 25/2017, ulterioară Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2014, prevede limitativ care sunt cazurile de compatibilitate a exercitării profesiei de avocat (numai cu)”.

În ce privește decizia Consiliului Baroului Prahova nr. 313/15.01.2019, Curtea constată că refuzul acestui barou de reprimire în profesie a reclamantului a fost întemeiat pe cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 15 lit. a din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, respectiv că acesta desfășoară activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat.

Curtea apreciază însă că această decizie este nelegală, reclamantul neaflându-se în cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 15 lit. a din Legea nr. 51/1995.

Astfel, art. 62 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prevede: „În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a) – a²) și lit. c) – e) și alin. (1[^]1), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și art. 8 și nu i se plătesc drepturile salariale, dar i se plătesc asigurațiile sociale de sănătate. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.”

Prin urmare, în condițiile suspendării din funcție, reclamantului, în calitate de procuror, nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.

Pe de altă parte, textul art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 51/1995 face referire la interdicția de a desfășura o "activitate salarizată", iar nu la cea de a nu deține simultan mai multe funcții. Textul din Legea nr. 51/1995 nu prevede incompatibilitatea cu altă "funcție", ci cu o "activitate salarizată", fiind instituită așadar o interdicție, iar nu o incompatibilitate propriu-zisă.

De altfel, diferențierea este justificată de scopul urmărit de legiuitor la instituirea interdicției din legislația care reglementează exercitarea profesiei de avocat.

Acest scop a fost explicat prin Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 521 din 14.07.2014. Curtea Constituțională, care, admitând excepția de neconstitucionalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 51/1995, în privința unei sintagme a explicat că "din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 15 și a celor ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, Curtea reține că, în cazul avocaturii, starea de incompatibilitate nu intervine prin simplul fapt al ocupării simultane a două funcții, ci, în cazul acestei profesii, relevantă în stabilirea stării de incompatibilitate este exercitarea simultană și efectivă a acelor funcții/atribuții. (...) Curtea reține că scopul urmărit de legiuitor este acela de a crea o independență efectivă a avocaților în exercitarea profesiei lor, prin evitarea existenței unor influențe de natură să creeze suspiciuni referitoare la desfășurarea corectă a actului de justiție, ceea ce reprezintă un scop legitim. Referitor la existența unui raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. Curtea reține că, în esență, principiul proporționalității impune ca mijloacele utilizate să rămână în limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea scopului avut în vedere."

Curtea va avea în vedere și Hotărârea Mircea Mateescu vs. România (Cererea nr 1944/10, publicată în Monitorul Oficial nr. 454/20 iunie 2014) în care Curtea Europeană a declarat admisibil capătul de cerere privind dreptul reclamantului la exercitarea profesiei de avocat și a hotărât că a fost încălcat art. 8 din Convenție. Reclamantul a pretins că a fost împiedicat să exercite profesia de avocat concomitent cu aceea de medic, iar CEDO a statuat că interdicția de a desfășura cele două profesii concomitent încalcă textul Convenției.

Or, în cauza de față, sunt relevante cele reținute în această hotărâre, dat fiind faptul că în ceea ce îl privește pe reclamant acesta este suspendat din funcția pe care a deținut-o anterior, pe perioadă nedeterminată, astfel că nu exercită concomitent cele două calități.

Contrar celor înveredate de pârâțul Baroul Prahova în susținerea refuzului de primire în profesie a reclamantului, Curtea reține că, reclamantul, prin suspendarea din funcția de magistrat, nu desfășoară o activitate salarizată conform art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 51/1995.

Faptul că, art. 63 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător sau procuror, suspendarea din funcție încetează și i se plătesc drepturile salariale pentru perioada suspendată de care a fost lipsit și i se recunoaște vechime în muncă în magistratură pe această perioadă a suspendării, nu

duce la situația ca reclamantul să dețină în perioada suspendării două funcții, respectiv cea de avocat, cât și cea de procuror, respectiv la încălcarea prevederilor art. 15 alin. 1 lit. a din Legea nr. 51/1995, așa cum greșit susține pârâta.

În caz de achitare, drepturile bănești de care magistratul a fost lipsit vor fi plătite retroactiv, dar ca despăgubiri, ca o reparație și nu cu titlu de salariu întrucât salariul se primește ca urmare a desfășurării unei activități, ## ##### ## # ##### ##### ##### ##### ## ##### ##### ## ## ##### ##### #####.

Faptul că i se poate recunoaște și vechimea în magistratură pentru perioada în care a avut suspendate raporturile de muncă, în caz de achitare, de asemenea, poartă același regim al reparației prejudiciului și repunerea în situația anterioară suspendării.

(a se vedea în acest sens și Decizia ICCJ nr. 3979/12.12.2017)

Nu în ultimul rând Curtea arată ca motivele invocate prin întâmpinare de către paratul Baroul Prahova referitoare la incidenta art. 50 din Statutul profesiei de avocat și a prevederilor art. 14 lit. a și b din Legea nr. 51/1995 sunt motive care exced motivelor reținute de același parat prin decizia contestată în cauză și nu pot fi analizate în acest cadru procesual.

Prin urmare, reținând nelegalitatea deciziei Consiliului Baroului Prahova nr. 313/15.01.2019 și implicit a deciziei nr. 450/23.03.2019 a UNBR, Curtea va admite acțiunea și va dispune anularea acestora.

De asemenea, reținând, conform celor ce preced, nelegalitatea refuzului paratilor de reprimire a reclamantului în profesie, Curtea va obliga pârâtii să reînregistreze pe reclamant în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul ONEA LUCIAN GABRIEL cu domiciliul în #####, ##### ##### ## #, ### ##, ### #, ##### ##### în contradictoriu cu pârâtii UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA cu sediul în sector 4, București, Splaiul Independenței-Palatul de Justiție, nr. 5 și BAROUL PRAHOVA cu sediul în Ploiești, ##### ##### ## #, ##### #####.

Anulează Decizia nr. 450/23.03.2019 a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România și Decizia nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului Prahova.

Obligă pârâtii la reînregistrarea reclamantului în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 25.05.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte Grefier

#####

Red. ## /5 ex.

Lucrat # comunicări

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO